

гласъкъ, той шавна напрѣдъ: разнесе се първото силно изкачане на парата отъ цилиндра, сетнѣ се чу второ и трето издъхване. Локомотивътъ зе да диша по-бързо и по-кжсо; най-сетнѣ неговото шипение се прѣвърна въ непрѣкжсната струя пара.

Бързият влакъ тръгна.

Сѣкашъ могъщото чудовище разбра, че на гърба му се качи опитна ржка, и то се покори на новия си господаръ безъ да гледа, дали е той съ гащи или рокия. Силвия погледна на часовника: има закъснѣние 20 минути. Първитѣ 50 километра мѣстото бѣ равно. Машинистката рѣши да спечели малко съ бързане. Познаваща добръ безопасността на пжтя, тя тегли ржката до дѣсната рѣзка. Грамадната машина се стрѣлна напрѣдъ съ демонска сила, и, като сжщинска хала, влакътъ се понесе всрѣдъ черната бурна нощъ. Прѣдниятъ фенеръ, толкова ослѣпително блѣскавъ, кога човѣкъ го гледа на срѣща, и толкова тъменъ, кога го гледа отзадъ, стрѣлѣше бѣлата си свѣтлина върху летящитѣ облаци сиѣгъ. Ала пжтьтъ бѣ освѣтенъ само на 30—40 метра, а по-нататкъ зѣеше черенъ мракъ, нѣкаква адска дупка на безлюдна пропастъ. Нашата млада машинистка изрече като на сънѣ: дано нѣма по пжтя ни човѣкъ, ни животно . . .

Огнярътъ поразенъ отъ тая смѣлостъ, наливаше лопатата, отварѣше огняната пещъ, изсипваше вжтрѣ вжглищата и внимателно слѣдѣше водата, като докторъ, който се вслушва въ пулса на трескавъ болникъ. Кжсиятъ куминъ бѣлваше черенъ димъ съ цѣли облаци отъ сажди и пара.

Машинистката и огнярътъ скоро се разбраха единъ другъ. Бързината на летящата машина по-